

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Małgorzata Weres

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2017 r. we W.

sprawy z powództwa J. B. (1)

przeciwko " (...) .PL" B., P., (...) Spółka Jawna w K.

o zapłatę premii

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka J. B. (1) pozwem wniesionym do tut. Sądu w dniu 11.03.2016 r. /koperta k.30/, skierowanym przeciwko stronie pozwanej – (...) .PL" B., P., (...) Spółka Jawna z siedzibą w K., domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kwoty 2152,90 zł brutto tytułem wypłaty pozostającej części premii rocznej za rok 2015, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 01.02.2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 900 zł.

W uzasadnieniu roszczeń pozwu powódka podniosła, że była zatrudniona u strony pozwanej poczynając od 04.11.2013r., finalnie na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Stosunek pracy ustał w dniu 31.12.2015r. na skutek wypowiedzenia go przez stronę pozwaną.

W dniu 10.09.2015r. strona pozwana wprowadziła Regulamin Wynagradzania, który w §9 przewidywał instytucję obowiązkowej premii rocznej dla pracowników, którzy przepracowali u strony pozwanej pełny rok kalendarzowy. Powódka spełniła ten warunek, gdyż przepracowała w pozwanej Spółce cały rok 2015. W dniu 29.09.2015r. powódka otrzymała kwotę 1459,48 zł tytułem zaliczki na poczet premii rocznej. Powódka podniosła, iż zaliczkę tę otrzymali wszyscy pracownicy strony pozwanej. Następnie w dniu 29.01.2016r. wszyscy pracownicy otrzymali drugą część premii rocznej w wysokości po 2152,90 zł brutto (1500 zł netto) – za wyjątkiem powódki.

Powódka wskazała, iż strona pozwana wypłaciła pracownikom w styczniu 2016r. uzupełniającą część premii rocznej pod nierzeczywistym tytułem „premię uznaniową”. Tymczasem, w istocie była to pozostała część premii rocznej za 2015 rok.

Powódka nadmieniła także, iż zgodnie z §9 Regulaminu Wynagradzania, podstawę do wyznaczenia wysokości premii rocznej miał stanowić przychód z pełnego roku kalendarzowego. Natomiast strona pozwana jako okres, z którego przychód stanowił podstawę do wyliczenia premii rocznej przyjęła czas od 01.09.2015r. do 31.12.2015r.

Mając na uwadze powyższe powódka wyjaśniła, iż pozwem w niniejszej sprawie domaga się zapłaty drugiej części premii rocznej w wysokości 2152,90 zł brutto.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nakazem zapłaty z dnia 23.03.2016r., sygn. akt IV Np upr 46/16, wydanym w postępowaniu upominawczym (k.31), nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła powódce kwotę 2152,90 zł brutto z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 01.02.2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, a nadto by strona pozwana zapłaciła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 25 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

Strona pozwana - (...)PL” B., P., (...) Spółka Jawna z siedzibą w K. - w sprzeciwie wniesionym od powyższego nakazu zapłaty (k.37-44), wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie pozwana Spółka zarzuciła, iż w związku z zakończeniem roku 2015 na Zgromadzeniu Wspólników ustalone zostało, że na wypłatę premii rocznej dla pracowników przeznaczone zostanie 1,13% przychodu uzyskanego przez Spółkę w okresie od wprowadzenia Regulaminu Wynagradzania, tj. od 01.09.2015r. do 31.12.2015r. Uzyskany w tym okresie przychód Spółki wynosił 3.139.586,08 zł. We wrześniu 2015r, pracownikom wypłacone zostały zaliczki na poczet premii rocznej w sumie 35.525,89 zł. Następnie strona pozwana uznała, że zaliczki wypłacone pracownikom w 2015r. wyczerpują w całości należną im premię roczną.

Natomiast w styczniu 2016r. strona pozwana wypłaciła pracownikom nagrody, tzw. premie uznaniowe, a co dopuszcza §10 Regulaminu Wynagradzania. Strona pozwana zarzuciła, iż wbrew twierdzeniom powódki premia uznaniowa nie została wypłacona wszystkim pracownikom pozwanej Spółki, bowiem na 26 pracowników wypłacono ją 19 osobom, czyli nie przyznano jej 7 pracownikom. Ponadto premia uznaniowa w styczniu 2016r. została wypłacona także pracownikom o krótszym niż rok stażu pracy (pięciu takim pracownikom). Pozwany pracodawca podniósł, iż gdyby dokonana w styczniu 2016r. wypłata kwoty po 2152,90 zł brutto była wypłatą premii rocznej, to pracownicy o krótszym stażu pracy niż rok zostaliby pominięci przy jej wypłacie.

Wobec powyższego, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa jako bezzasadnego.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana Spółka (...)PL” B., P., (...) Spółka Jawna z siedzibą w K. tworzy oprogramowanie dla firm ubezpieczeniowych i zajmuje się likwidacją szkód majątkowych. Wspólnikami pozwanej Spółki są: R. B., D. P. i G. T..

Dowód: - odpis strony pozwanej z KRS: k.47-49.

Powódka J. B. (1) była zatrudniona u strony pozwanej w okresie od 04.11.2013r. do 31.12.2015r., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego.

Stosunek pracy powódki ustał na skutek jego wypowiedzenia przez stronę pozwaną z powodu likwidacji stanowiska pracy powódki w Oddziale pozwanej Spółki we W..

Jednomiesięczne wynagrodzenie powódki wynosiło 3.500 zł brutto.

Dowód: - świadectwo pracy powódki – w aktach osobowych powódki,

- umowy o pracę powódki: /k.13-14, k.18/,
- wypowiedzenie powódce umowy o pracę: /k.19/,

- zaświadczenie o zarobkach powódki /k.50/,

- przesłuchanie powódki /k.96-97/.

W dniu 01.09.2015r. strona pozwana wprowadziła Regulamin Wynagradzania.

W §9 Regulaminu Wynagradzania ustalono:

„ust.1: W okresie do końca stycznia zostanie pracownikom naliczona i wypłacona premia roczna, wynikająca z uzyskanego przychodu za rok poprzedni.

ust.2 Pracodawca na wypłatę premii rocznej przeznaczy od 0,5% do 3% przychodu za rok poprzedni. Wysokość kwoty przeznaczonej na wypłatę premii rocznej uzależniona jest od aktualnej sytuacji finansowej Spółki oraz koniunktury na rynku.

ust.3 Kwota przeznaczona na wypłatę premii rocznej zostanie w równych częściach podzielona na wszystkich uprawnionych pracowników.

ust.4 Prawo do premii rocznej przysługuje pracownikowi po przepracowaniu pełnego roku kalendarzowego, przy czym wpływ wymaganego rocznego okresu zatrudnienia musi nastąpić w roku, za który premia jest naliczana.

ust.5 Premia może być wypłacona w formie zaliczkowej w połowie okresu rozliczeniowego.”

Z kolei zgodnie z §10 Regulaminu Wynagradzania: „Pracownikom szczególnie wyróżniającym się w pracy mogą być przyznane specjalne nagrody pieniężne lub rzeczowe. Nagroda wymaga jednogłośnej akceptacji wszystkich wspólników Spółki.”

Dowód: - Regulamin Wynagradzania strony pozwanej /k.20-22/.

Z uwagi na okoliczność, iż pracownicy Spółki byli bardzo zainteresowani wprowadzeniem w życie Regulaminu Wynagradzania, wspólnicy pozwanej Spółki postanowili już we wrześniu szacunkowo ustalić, jaki będzie potencjalny przychód Spółki za rok 2015 i na tej podstawie już we wrześniu 2015r. wypłacić pracownikom zaliczki na poczet premii rocznej określonej w §9 Regulaminu Wynagradzania. (...) oszacowali, że zaliczki na poczet premii rocznej we wrześniu 2015r. powinny wynosić po 2.000 zł brutto (1.459,48 zł netto) dla każdego pracownika, przy przyjęciu założenia, że przychód Spółki za cały 2015r. wyniesie ok. 12 mln zł.

W dniu 30.09.2015r. strona pozwana zatrudniała 21 pracowników.

17-stu z tych pracowników otrzymało we wrześniu 2015r. po 1.459,48 zł netto tytułem zaliczki na poczet premii rocznej. Powódka otrzymała tę kwotę w dniu 29.09.2015r. Wszyscy ci pracownicy mieli co najmniej roczny staż pracy u strony pozwanej, zgodnie z §9 ust.4 Regulaminu Wynagradzania.

Nie otrzymali w/w kwoty pracownicy, którzy nie przepracowali całego roku u strony pozwanej, tj.: I. S. (zatrudniona 01.09.2015r.), T. S. (zatrudniony 27.08.2015r.), J. S. (zatrudniona 18.05.2015r.) i B. G. (zatrudniona 09.07.2015r.).

Dowód: - potwierdzenie przelewu zaliczki na poczet premii rocznej /k.23/,

- lista pracowników na dzień 30.09.2015r. /k.122/,
- lista pracowników, którym wypłacono zaliczki na poczet premii rocznej /k.125/,
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej wspólnika G. T. /k.97-98/.

Po zamknięciu roku finansowego, okazało się, że przychód Spółki wg ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych za 2015 rok nie wynosi jednak zakładanych przez wspólników 12 mln zł, lecz 7.491.848,95 zł (k.118).

W tej sytuacji, wspólnicy pozwanej Spółki podjęli zgodną decyzję, iż zaliczki wypłacone pracownikom we wrześniu na poczet premii rocznej za 2015r. w całości wyczerpują tę premię roczną.

Wspólnicy ustalili (nie było pisemnej uchwały), że ostatecznie na wypłatę premii rocznej dla pracowników przeznaczonych zostało 1,13% przychodu uzyskanego przez Spółkę w okresie od wprowadzenia Regulaminu Wynagradzania, tj. od 01.09.2015r. - do 31.12.2015r. Uzyskany w tym okresie przychód Spółki wynosił 3.139.586,08 zł. Zaliczki na poczet premii rocznej wypłacono w łącznej kwocie 35.525,89 zł.

$$1,13\% \times 3.139.586,08 \text{ zł} = 35.525,89 \text{ zł}$$

W dniu 27.01.2016r. wspólnik R. B. na komunikatorze wewnętrznym S. w firmie zamieścił informację dla pracowników, że regulaminowa premia roczna została całościowo wypłacona pracownikom we wrześniu 2015r., a jej suma stanowiła 1,13% przychodu uzyskanego przez Spółkę w okresie od wprowadzenia Regulaminu Wynagradzania, tj. od 01.09.2015r. - do 31.12.2015r.

Dowód: - sprawozdanie finansowe pozwanej Spółki za 2015r. /k.106-121/,

- informacja dla pracowników wspólnika R. B. /k.127/,

- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej wspólnika G. T. /k.97-98/.

W styczniu 2016r. wspólnicy pozwanej Spółki podjęli decyzję o wypłaceniu wyróżniającym się w pracy pracownikom nagrody pieniężnej zwanej potocznie premią uznaniową, na podstawie §10 Regulaminu Wynagradzania. Premię uznaniową wypłacono w równej wysokości wyróżniającym się pracownikom, tj. po 2.152,90 zł brutto (1.500 zł netto), gdyż wspólnikom trudno było ocenić wkład nowozatrudnionych pracowników w realizację projektów. Przy wypłaceniu tej premii nie kierowano się stażem pracy pracowników, lecz ich zaangażowaniem w pracę i wypłacono ją również pracownikom nie posiadającym rocznego stażu pracy u strony pozwanej. Nie była to pozostała „część” premii rocznej, wypłaconej we wrześniu 2015 roku.

W dniu 31.01.2016r. strona pozwana zatrudniała 26 pracowników.

19-u spośród tych pracowników strona pozwana w styczniu 2016r. wypłaciła w/w premię uznaniową. Wśród tych pracowników byli wszyscy pracownicy, którym wypłacono we wrześniu 2015r. premię roczną za 2015r., za wyjątkiem: powódki J. B. (1) (w styczniu 2016r. nie była już pracownikiem strony pozwanej), D. W. (jego stosunek pracy także ustał z dniem 31.12.2015r.) i J. B. (2) (przebywała na ok. półtorarocznym zwolnieniu).

Ponadto premię uznaniową w styczniu 2016r. wypłacono także pracownikom, którym nie wypłacono premii rocznej we wrześniu 2015r. i którzy nie mieli rocznego stażu pracy u strony pozwanej, tj.: M. K., B. G., K. O., I. S. i J. S..

Dowód: - lista pracowników zatrudnionych na dzień 31.01.2016r. /k.123/,

- lista pracowników, którym przyznano premię uznaniową w styczniu 2016r. /k.126/,
- lista pracowników, którym nie przyznano premii uznaniowej w styczniu 2016r. /k.52/,
- lista pracowników, którym przyznano premię uznaniową w styczniu 2016r. ze stażem pracy krótszym niż rok /k.53/,
- zeznania świadków: M. B./k.80/, P. H. /k.80-81/, K. O. /k.81/, E. M. /k.133/,
- przesłuchanie w charakterze strony pozwanej wspólnika G. T. /k.97-98/.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu w całości.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym zwłaszcza na dokumentacji zawartej w aktach osobowych powódki, na Regulaminie Wynagradzania, listach pracowników sporządzonych przez stronę pozwaną, obrazujących stan zatrudnienia we wrześniu 2015r. i w styczniu 2016r. oraz informujących o pracownikach, którym przyznano premię we wrześniu 2015r., a którym w styczniu 2016r., a nadto na sprawozdaniu finansowym strony pozwanej za 2015 rok.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków – pracownikom strony pozwanej: M. B. (jednocześnie mąż powódki), P. H., K. O. oraz świadkowi E. M., która zajmuje się obsługą księgowo-podatkową pozwanej Spółki. Zeznania tych świadków pozostawały spójne i wzajemnie zbieżne.

Ponadto za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał zeznania przesłuchanego w charakterze strony pozwanej wspólnika G. T. - jako zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Natomiast za niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia powódki, jakoby kwoty pieniężne wypłacone pracownikom w styczniu 2016r. tytułem nagród pieniężnych stanowiły pozostałą część premii rocznej zaliczkowo wypłaconej pracownikom we wrześniu 2015r. Argumentacji tej nie potwierdził zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy.

Nadto Sąd na rozprawie w dniu 26.07.2016r. (k.81) oddalił wniosek dowodowy powódki o przesłuchanie w charakterze świadka D. W., któremu również strona pozwana nie wypłaciła premii uznaniowej w styczniu 2016r., a wypłaciła wcześniej premię roczną w 2015r. Fakt ten bowiem był bezsporny w rozpoznawanej sprawie – wynikał jednoznacznie z list pracowników, którym wypłacono obie premie, a przedstawionych przez pracodawcę. Pozostałe okoliczności, na jakie powódka zawnioskowała tego świadka także wynikały wprost z dowodów w postaci dokumentów. W piśmie z 04.05.2016r. (k.66) powódka wskazała, że świadek ten miałby być słuchany na okoliczność treści Regulaminu Wynagradzania i czy powódka spełniała warunek do uzyskania premii rocznej – jednakże Sąd posiadał czytelną treść tego Regulaminu, nadto na okoliczność kręgu osób, które otrzymały zaliczkę na poczet premii rocznej – tymczasem Sąd dysponował listami pracowników złożonymi przez stronę pozwaną, a których treści powódka nie kwestionowała. Dlatego przesłuchanie świadka D. W. było zbędne dla wyjaśnienia istoty sporu.

Natomiast Sąd z urzędu dopuścił dowód z zeznań świadka E. M., prowadzącej kancelarię podatkową rozliczającą pozwaną Spółkę pod względem księgowo-podatkowym, na okoliczność charakteru prawnego kwot wypłaconych pracownikom strony pozwanej w styczniu 2016r.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z treści §9 Regulaminu Wynagradzania obowiązującego u strony pozwanej od września 2015r., zgodnie z którym: „ust.1: W okresie do końca stycznia zostanie pracownikom naliczona i wypłacona premia roczna, wynikająca z uzyskanego przychodu za rok poprzedni.

ust.2 Pracodawca na wypłatę premii rocznej przeznaczy od 0,5% do 3% przychodu za rok poprzedni. Wysokość kwoty przeznaczonej na wypłatę premii rocznej uzależniona jest od aktualnej sytuacji finansowej Spółki oraz koniunktury na rynku.

ust.3 Kwota przeznaczona na wypłatę premii rocznej zostanie w równych częściach podzielona na wszystkich uprawnionych pracowników.

ust.4 Prawo do premii rocznej przysługuje pracownikowi po przepracowaniu pełnego roku kalendarzowego, przy czym upływ wymaganego rocznego okresu zatrudnienia musi nastąpić w roku, za który premia jest naliczana.

ust.5 Premia może być wypłacona w formie zaliczkowej w połowie okresu rozliczeniowego.”

Jak wyjaśnił w swych rzeczowych i spójnych zeznaniach wspólnik pozwanej Spółki (...), po wprowadzeniu Regulaminu Wynagradzania, wspólnicy strony pozwanej zdecydowali się wypłacić pracownikom już we wrześniu 2015r. zaliczki na

poczet premii rocznej. Szacując wówczas przychód Spółki za rok 2015 na 12 mln zł, ustalili, że pracownikom zostanie wypłacone zaliczkowo na poczet premii rocznej po 2.000 zł brutto. Kiedy jednak po zamknięciu roku obrachunkowego okazało się, że przychód ten wyniósł niecałe 7 i pół mln zł (k.118 – sprawozdanie finansowe za 2015r.), wspólnicy ustalili, że kwoty wypłacone we wrześniu 2015r. wypełniają całą kwotę premii rocznej należnej pracownikom za 2015 rok i nie będzie wypłacanej dalszej jej części. Pracownicy zostali o tym powiadomieni na komunikatorze wewnętrznym S. w styczniu 2016r., gdzie wskazano, że premia roczna za 2015r. została wypłacona całościowo, a za podstawę do jej wyliczenia przyjęto przychód Spółki za okres od 01.09.2015r. do 31.12.2015r.

Natomiast w styczniu 2016r. strona pozwana wypłaciła pracownikom nagrodę pieniężną, zwaną potocznie premią uznaniową. Nie była to pozostała „część” premii rocznej, wypłaconej we wrześniu 2015 roku.

Powyższe okoliczności potwierdził w swych zeznaniach świadek M. B. – mąż powódki, podając: „...W styczniu tego roku powiedziano nam procent i wskazano, że zaliczka wypłacona we wrześniu stanowi całą premię roczną. W styczniu 2016 roku otrzymałem premię uznaniową. To była premia uznaniowa. Powiedziano, że to nie jest premia roczna. Powiedziano, że premia uznaniowa była za zaangażowanie do pracy...”

Istotnym jest, iż jakkolwiek premię uznaniową otrzymali wszyscy pracownicy, którym wypłacono we wrześniu 2015r. premię roczną za 2015r. - za wyjątkiem: powódki J. B. (1), D. W. - gdyż w styczniu 2016r. nie byli oni już pracownikami strony pozwanej i J. B. (2) (przebywała na ok. półtorarocznym zwolnieniu), to jednakże wskazaną premię uznaniową wypłacono także pracownikom, którym nie wypłacono premii rocznej we wrześniu 2015r. i którzy nie mieli rocznego stażu pracy u strony pozwanej, tj.: M. K., B. G., K. O., I. S. i J. S..

Wynika z tego, że warunkiem otrzymania dodatkowych kwot pieniężnych w styczniu 2016r. nie był roczny staż pracy u strony pozwanej. Zaś staż ten był niezbędną przesłanką do otrzymania premii rocznej za 2015r. A skoro tak – to dodatkowe kwoty pieniężne wypłacone pracownikom w styczniu 2016r., nie mogły stanowić pozostałej części premii rocznej, ponieważ wypłacono je również pracownikom zatrudnionym krócej niż rok.

Nadto premii uznaniowej nie wypłacono wszystkim pracownikom, lecz tylko tym – jak zeznał wspólnik G. T., którzy wyróżniali się w pracy. Wyjaśnił on także, że premię uznaniową wypłacono w równej wysokości wybranym pracownikom, tj. po 2.152,90 zł brutto, gdyż wspólnikom trudno było ocenić wkład nowozatrudnionych pracowników w realizację projektów.

Świadek K. O., który jest pracownikiem pozwanej Spółki od listopada 2015r., otrzymał premię na początku roku 2016 i zeznał: „Ja się zdziwiłem, bo od niedawna pracowałem. Dowiedziałem się, że to nagroda za moją dobrą pracę od czasu zatrudnienia. Dwóch pracowników, którzy zostali zatrudnieni po mnie, nie otrzymało tej premii...”

Wreszcie także świadek E. M., zajmująca się obsługą księgową pozwanej Spółki, z całą stanowczością stwierdziła, że dodatkowe kwoty pieniężne wypłacone pracownikom strony pozwanej w styczniu 2016r. stanowiły premię uznaniową, a nie pozostałą część premii rocznej za 2015 rok.

Wobec powyższych dowodów brak było podstaw do przyjęcia, w ślad za argumentacją powódki, że kwoty pieniężne wypłacone pracownikom w styczniu 2016r. stanowiły pozostałą część premii rocznej, początkowo zaliczkowo wypłaconej pracownikom we wrześniu 2015r.

Jak zatem wynika z materiału dowodowego sprawy, dodatkowe kwoty pieniężne wypłacone pracownikom strony pozwanej w styczniu 2016r. stanowiły w istocie nagrody pieniężne dla pracowników, potocznie nazywane premią uznaniową. Dodać należy, iż podstawę prawną do wypłacenia wskazanych nagród pieniężnych dla pracowników w styczniu 2016r. stanowił § 10 Regulaminu Wynagradzania, w myśl którego: „Pracownikom szczególnie wyróżniającym się w pracy mogą być przyznane specjalne nagrody pieniężne lub rzeczowe. Nagroda wymaga jednogłośnej akceptacji wszystkich wspólników Spółki.”

W tym zaś miejscu wskazać należy, iż nie sposób zgodzić się z twierdzeniem powódki, że strona pozwana naruszyła postanowienia Regulaminu Wynagradzania, przyjmując za podstawę do wyliczenia premii rocznej za 2015 rok przychód Spółki tylko z okresu od 01.09.2015r. do 31.12.2015r.

Zgodnie z §9 ust.2 Regulaminu Wynagradzania: „Pracodawca na wypłatę premii rocznej przeznaczy od 0,5% do 3% przychodu za rok poprzedni. Wysokość kwoty przeznaczanej na wypłatę premii rocznej uzależniona jest od aktualnej sytuacji finansowej Spółki oraz koniunktury na rynku”.

Zatem po pierwsze – to wspólnicy pozwanej Spółki mieli prawo zadecydować ostatecznie, jaki procent przychodu będzie stanowił podstawę do wyliczenia premii rocznej dla pracowników i jaka finalnie będzie wysokość kwoty przeznaczanej na wypłatę premii rocznej, a zależało to od sytuacji finansowej Spółki oraz koniunktury na rynku.

Po drugie zaś należy zwrócić uwagę na fakt, iż wprawdzie strona pozwana przyjęła, że premia roczna zostaje ustalona w wysokości 1,13% przychodu uzyskanego za okres od 01.09.2015r. do 31.12.2015r., jednakże najniższa możliwa wysokość premii – czyli 0,5% przychodu uzyskanego przez Spółkę za cały rok 2015r. tylko nieznacznie różni się od sumy przeznaczanej na wypłatę premii rocznej przez stronę pozwaną.

Przychód Spółki za cały rok 2015r. wyniósł 7.491.848,95 zł.

0,5% z kwoty 7.491.848,95 zł wynosi 37.459,24 zł, a strona pozwana przeznaczyła na wypłatę premii rocznej za 2015r. sumę 35.525,89 zł. Różnica wynosi 1.933,35 zł – co w przeliczeniu na 17 osób, którym wypłacono premię roczną za 2015r., daje kwotę 113,72 zł brutto na osobę. Przy czym – jak już wskazano powyżej, ostatecznie o wysokości kwoty przeznaczanej na wypłatę premii rocznej decydują wspólnicy pozwanej Spółki.

Reasumując, Sąd zważył, iż powódce nie należy się nagroda wypłacona niektórym pracownikom w styczniu 2016r., gdyż powódka nie była już wówczas pracownikiem strony pozwanej, a nade wszystko – nagroda ta nie została powódce przyznana decyzją wspólników Spółki. Pracownicy w styczniu 2016r. otrzymali bowiem nie premię regulaminową, lecz uznaniowe nagrody pieniężne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił powództwo w pkt. I-wszym sentencji wyroku jako w całości bezzasadne.

W pkt. II -gim sentencji wyroku Sąd na podstawie przepisów art. 98 §1 k.p.c. zasądził na rzecz strony pozwanej – jako strony wygrywającej proces - od powódki kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił biorąc za podstawę § 9 ust.1 pkt. 2 w zw. z §2 pkt. 3 Rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 – tj. po nowelizacji obowiązującej od stycznia 2016r., gdyż pozew wpłynął w dniu 11.03.2016r.).

W punkcie III – cim sentencji wyroku Sąd, w oparciu o treść art. 96 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2005 r. Nr 167 poz. 1398 ze zm.) zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze fakt, że powódka jako pracownik była zwolniona od obowiązku ich uiszczania.

Z uwagi na powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.